

гр. Перни, 22.10.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и трети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №200 по описа за 2013 г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Б.А.В.,***, срещу точка *** от Приложение №1, на т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт на жалбоподателя е отпусната финансова помощ в размер на *** лв. Размерът е определен от Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, като не съответства на нанесените щети на имота собственост на жалбоподателя. Според изготвената по реда на чл.27, ал.2 от ПОД на МКВП оценка същите са в размер на *** лв. Твърди се, че акта е незаконосъобразен. От мотивите му не става ясно как е определен този размер. Според изложеното в жалбата отпуснатата сума е крайно недостатъчна за възстановяване на нанесените от природното бедствие щети върху имота. Иска се решението да бъде изменено като бъде увеличен размерът на възстановителната помощ до този който е определен от експертите извършили оглед на имота. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата, като намира оценката на щетите за нереална. Възстановяването на жилищна сграда, която е опасна за живеене не може да стане с тези средства.

Ответникът по жалбата – Председателят на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административния орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

1. По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване, е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателят Б.А.В.*** е уведомен за Решението на МКПВ към МС, с писмо изх.№13/Д-400 от 28.02.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмото е получено на 15.03.2013 г. на адреса на жалбоподателя. Подаването на жалбата е станало по пощата, датата на пощенското клеймо е 27.03.2013 г., поради което решаващият състав намира, че е спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

За да се развие производство за законосъобразност пред съда освен да е подадена в срок, жалбата следва да е насочена срещу годен за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената

комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т.*** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., волеизявление е безспорно че се засягат правата и законните интереси на жалбоподателя, тъй като предложението на експертите за размера на щетите по имота не е възприето изцяло и отпускнатите средства са в по малък размер. Ето защо настоящият състав намира, че е налице годен предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл.147, ал.1 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл.147, ал.1 от АПК, право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи решение на МКВП към МС по т.***, на приложение №1, към т.53б на Решение №1/11.02.2013 г., с което размера на сумата за подпомагане на Б.А.В.*** за нанесените щети на собствения му имот, представляващ жилищна сграда находяща се в с.Дивотино, ул.***, №*** е определен на *** лв., което е по малко от сумата определена от експерт оценителите по реда на чл.27, ал.3 от ПОД на МКВП. Намалването на размера на обезщетението засяга правната сфера на жалбоподателя, а според чл.120, ал.1 от Конституцията на РБ, гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Съобразявайки се със съдебната практика, настоящият състав приема, че решенията на МКВП при МС след като изрично не са изключени от съдебен контрол подлежат на проверка относно тяхната законосъобразност. Като при осъществяването му следва да се съобразят както общите правила на АПК, така и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

Съобразявайки изложеното по горе съдът намира, че са изпълнени всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл.65, ал.2, т.3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл.26, ал.2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане пред Междуведомствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх.№375 от 28.05.2012 г., подадена от Б.А.В. ***, е поискана възстановителна помощ. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за жалбоподателя. Приложено е и удостоверение за данъчната оценка на имота. Това са документите, които според чл.28, ал.1 от ПОД на МКВП, следва да се придружават искането за подпомагане, което се подава пред общинската администрация.

Със заповед №836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл.27, ал.2 и ал.3 от ПОД на МКВП.

След извършен оглед на имота от оценител и конструктор е изготвен протокол за действията на експертите. Заключителната част на протокола гласи: „сградата е опасна за обитаване, следва да се укрепи”. Стойността на щетите е определена на *** лв.” В административната преписка е представено подробно конструктивно становище. Обосновано и с подробни обяснения от конструктора е посочено, че сградата не е годна за обитаване до укрепването ѝ.

Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за еднакво прилагане на закона по отношение на всички лица кандидатстващи за подпомагане. В настоящото производство освен общите правила на АПК по отношение на проверявания административен акт, следва да са отчетени и специфичните изисквания на ПОД на МКВП, както и правилата за работа приети при разглеждане на заявленията на пострадалите лица. Методиката за отпускане на възстановителна помощ е регламентирана в ПОД на МКВП. Изискване за излагане на мотиви при позитивните решения, с които се отпускат финансови средства в Правилника не е заложено. Мотивирани следва да бъдат само отказите. Решенията, с които се предоставя възстановителна помощ не е необходимо да се обосновават. Въпреки това МКВП приема критерии, които определят начина на подпомагане на лицата подали искане, които се съдържат по приложени в административната преписка мотиви и становище. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и това не е в

нарушение на чл.59, ал.2, т.3 от АПК. В подкрепа на тези разсъждения е и ТР 16/75 ОСГК, според което е „Възможно мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на акта“. Липсата на задължение за излагане на мотиви, обаче не означава, че МКВП не е длъжна да провери наличието на предпоставките за отпускане на възстановителна помощ, като една от тях е степента на увреждане на имота.

Не съществува законово или конституционно задължение за обезщетяване на действителните вреди, като изготвените оценки при огледите имат ориентировъчен характер, като не могат да задължат комисията да отпусне финансиране до пълния размер на изготвената оценка. За нуждите на комисията по определяне на размера на подпомагането са изготвени и конструктивните становища или протоколи за оглед от техническите специалисти. МКВП определя размера на помощта с оглед пораженията на жилището и то в такъв размер, който позволява същото да бъде ползвано без опасност за живота и здравето на лицата които го обитават и да им осигурява минимално необходимите условия за живот.

Съдът намира, че при постановяване на решението по т.***, Комисията е отчетла само левовата равностойност на щетите посочена лаконично в протокола и е приложила критериите си за 70% финансиране на същите. Не е отчетено констатираното по горе подробно описание на щетите по сградата и предложението за укрепване на същата, както и обстоятелството, че жилището не може да бъде обитавано до възстановяване на неговата безопасност. Безспорно е, че необходимостта от укрепване предполага разходването на повече средства и не е без значение за правилността на решението прието от МКВП.

От това следва, че при оценка размера на възстановителната помощ, която може да се отпусне на жалбоподателя е било необходимо да се прецени, дали по отношение на него не следва да се извърши нов оглед, като се установи безпротиворечиво от инженер конструктор годността на жилището и наложителни ли са дейности за гарантиране безопасността на живущите в него. Комисията е постановила решение въпреки, че не е изследван въпроса дали има необходимост от укрепване на сградата или части от нея, като размера на подпомагането не е съобразен с тези обстоятелства.

Ето защо атакуваното решение ще следва да бъде отменено, а преписката върната за ново разглеждане от административния орган.

Водим от горното, настоящият състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на **Б.А.В.,*****, срещу **точка ***** от Приложение № 1, т.53б, към решение №1 от 11.02.2013 г., на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към МС.

ВРЪЩА преписката на МКВП при МС за ново произнасяне съгласно мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/